

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 Ps 039322 17 Pž
Livno, 05.09.2019. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudija Vidačak Ozrenka kao predsjednik vijeća, Bosnić Željko i Ana Krstanović kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. K. iz Livna, Z. bb, kojeg zastupa direktor D. K. iz Livna i pun. Dragan Pudar advokat iz Mostara, ul. Kralja Zvonimira br.16, protiv tužene Općina Livno, Trg branitelja br.2. koju zastupa OJP Livno, radi naknade štete, vsp. 52.783,15 KM, odlučujući po žalbi tužene izjavljene protiv presude Općinskog suda u Livnu broj 68 0 Ps 039322 16 Ps od 07.04.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05.09.2019. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

I.Žalba tužene se uvažava, te se prvostepena presuda kojom je dužna tužena na ime naknade štete isplatiti tužitelju iznos od 50.494,99 KM s zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2016.godine pa do isplate, te da tužitelju plati troškove postupka u iznosu od 6.830,90 KM, sve u roku od 30 dana PREINACAVA, te se taj tužbeni zahtjev u cijelosti odbija kao neosnovan.

II.Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom koja glasi: „

Dužan je tuženik na ime naknade štete isplatiti tužitelju iznos od 50.494,99 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2016.godine pa do isplate ,te nadoknaditi mu troškove parničnog postupka u iznosu od 6.830,90 KM , sve u roku od 30 dana.

Protiv navedene presude blagovremeno je izjavila žalbu tužena iz svih žalbenih razloga navedenih u članu 208 ZPP-a, sa prijedlogom da se uvažavanjem žalbe

prvostepena presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan uz plaćanje troškova parničnog postupka ili pak da se ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje

Tužitelj je podnio odgovor na žalbu sa prijedlogom da se žalba tužene u cijelosti odbije, prvostepena presuda potvrdi, te je zatražio isplatu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.526,85 KM.

Žalba tužene je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama člana 221 ZPP-a sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, a koje utvrđenje prihvata i vijeće ovoga suda utvrđeno je:

-Tužitelj je podnio tužbu i tužbeni zahtjev 31.08.2016.godine, a u odgovoru na tužbu tužena osporava kako osnov tako i visinu tuženog zahtjeva

-Rješenjem tužene br. 07-23-4-921/11 od 26.06.2012.godine nadležni organ tužene izdao je tužitelju lokacijsku dozvolu za dogradnju poslovnog objekta a uz već postojeći tehničko-ispitne stanice na zemljištu označenom kao kč...../. upisana u zk.ul.br. ..., kč...../. upisana u zk.ul. ... k.o. Kablići s položajem određenim na situacijskom snimku koja čini sastavni dio lokacijske dozvole, a tačkom 3. istoga rješenja opisana je građevina, s tim da je u rješenju navedeno da se radovima na izgradnji objekta može pristupiti tek po pribavljanju odobrenja za građenje, a čije dobijanje je potrebno pribaviti i tehničku dokumentaciju u 3 primjerka, te je lokacijska dozvola postala pravomoćna 12.07.2012.godine

-Tužitelj je pribavio od nadležne ustanove Habitat d.o.o. Mostar projekat, te je isti platio počev od računa iz 2011.godine pa sve do zadnjeg računa 04.02.2013.godine u iznosima kako je to navedeno, a po tačno navedenim računima u obrazloženju prvostepene presude, a iz nalaza i mišljenja vještaka I. R. da se radi o iznosu od 50.494,99 KM,

-Tužitelj je podnio zahtjev za dobijanje građevinske dozvole uz dokumentaciju 30.08.2013.godine i koja je zavedena pod brojem od strane tužene 07- 23-5-978/13 (prijemni pečat)

-U toku postupka tužena je dana 28.10.2013.godine Zaključkom o dozvoli , a po prijedlogu I. D. br.07-23-4-921/11 dozvolila obnavljanje postupka, te priznala svojstvo predlagaču I. Dž. i omogućila sudjelovanje u postupku izdavanja lokacijske dozvole A. K. u dijelu koji se odnosi na položaj spremnika za plin, te istim Zaključkom odgođeno rješenje o izvršenju broj 07-23-4-921/11 od 26.06.2012.godine, a u nastavku upravnog postupka Kantonalni sud u Livnu je

dana 20.12.2016.godine i uvažio žalbu tužitelja rješenje tužene poništio i predmet vratio Ministarstvu HBŽ na ponovni postupak i odlučivanje

-Tužena je donijela i Odluku o usvajanju i provođenju regulacionog plana Rasadnik u Livnu dana 30.04.2015.godine koja je i objavljena Sl.Glasniku Općine Livno br.03/15 30.04.2015.godine,

-Iz nalaza i mišljenja vještaka Z. P. od 13.02.2017.godine sa skicom postojećih objekata i planiranih objekata prema uvjetima iz lokacijske dozvole i regulacijskom planu, te je prvostepeni sud u tom pogledu navodi neslaganje na dvije pozicije i to nastrešnice koja je zarotirana za oko 90 stepeni i objekat planiranog auto salona na skici označen kao P plus 1 druga faza koji je na regulacionom planu u odnosu na lokacijsku dozvolu proširen i na skici ucrtan svijetlo plavom bojom, vještak je saslušan na glavnoj raspravi u kojoj je naveo da su uvjeti iz lokacijske dozvole i regulacionog plana nepodudarni, planirana nastrešnica za benzijsku pumpu u projektnoj dokumentaciji ne može biti izgrađena na planirani način, a imajući u vidu regulacijski plan, a kako je to navedeno i objekat označen P plus 1 ucrtan svijetlo plavom bojom, projekt je usklađen sa uvjetima iz lokacijske dozvole sa aspekta pozicije objekta,

*-Iz nalaza i mišljenja vještaka arhitektonske struke podoblast za arhitektonsko građevinskih radova od 13.01.2017.godine je naveo pod tačkom A nalaza da je u situaciji navedenog projektnog rješenja na zapadnom dijelu parcele planirano pretakalište, ručna auto praonica i nadzemni spremnik ukapanog auto plina, auto praonica smještena na granici parcele, a nadzemni spremnik plina zbog požarno eksplozivne sigurnost mora biti osiguran armirano betonskim zidom, na granici parcele što je i sadržano u projektu, s tim da je vještak na glavnoj raspravi iskakao pojašnjavajući nalaz da je tačno da su u lokacijskoj dozvoli pod tačkom 3 predviđeni podzemni spremnici kapaciteta 2*100 m3 i nadzemni 10 m3 ali da se u grafičkom prilogu lokacijske dozvole napisano samo spremnici za gorivo, da e u grafičkom prilogu lokacijske dozvole napisani samo spremnici za gorivo a koje pojašnjenje je različito od pismenog nalaza pod tačkom A, pod tačkom B nalaza navodi se da je izmjenom regulacionog plana Rasadnik moguća implementacija svih sadržaja koji su odobreni lokacijskom dozvolom, s tim da je potrebno preprojektirati pretakalište sa nastršnicom dimenzija 25 x12 m dakle dio projekta .*

-Iz nalaza i mišljenja vještaka I. R. od 04.02.2013.godine, a uvidom u priložene račune, izvode iz banaka i uplatnicama tužitelj u korist računa Habitat Mostar tužitelj je uplatio ukupan iznos od 50.494,99 KM.

Kod takvog stanja stvari pogrešno prvostepeni sud izvodi činjenični i pravni zaključak da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, te je obavezao tuženu na ime štete da isplati tužitelju iznos od 50.494,99 KM s pozivom na odredbu iz člana 172 Zakona o obligacionim odnosima Federacije BiH (Sl. list SFRJ broj 29/78,

39/85, 45/89 i 57/89; Sl. list R BiH broj 2/92, 13/93 i 13/94; Sl. novine F BiH broj 29/03 i 42/11) i odredbi iz člana 154, 158, 178 stav 2 i 218 istog zakona, ali svakako imajući u vidu sve okolnosti datog slučaja, jer po mišljenju vijeća ovoga suda tužena nije obavezna na naknadu štete jer je prvostepeni sud pravilno utvrdio odlučne činjenice, ali nepravilno primjeno normu iz čl. 172. ZOO-a.

Osnovano u žalbi tužena ističe da prvostepeni sud pogrešno navodi da je tužena obavezna naknaditi štetu imajući u vidu sve okolnosti vezano za nastanak štete, uzročno posljedični odnos, tj. da organi tužene nisu odgovorni za naknadu iste.

Po mišljenju vijeća ovoga suda odgovornost Općine Livno kao tužene bio u ovoj pravnoj stvari postojala samo ako je šteta nastala kao posljedica takvog rada njegovog organa koji se može smatrati prekoračenjem zloupotrebom ili pogrešnom primjenom datih ovlaštenja. Dakle postupanje organa Općine u okviru zakonskih ovlaštenja isključuje odgovornost tužene za nastanak štete.

Ne može se smatrati u ovoj stvari uzrokom štete što su organi tužene tj. nadležna tijela donijela regulacioni plan Rasadnik 30.04.3015.godine kao sveobuhvatni širi prostorno planski akt tj. za šire područje, dakle ne samo za tužiteljeve objekte i nekretninu koju koristi, nego za više korisnika na širem prostoru, a kako je to navedeno u istom, sačinjen od naučno istraživačkog instituta IGM Banja Luka.

Dakle, navedenim regulacionim planom nije kako to pogrešno navodi prvostepeni sud nastala šteta za tužitelja usvajanjem odluke o regulacionom planu, faktički smatrajući da je time tužitelj onemogućen u izvođenju radova na objektima koje je namjeravao sagraditi, te ne izdavanjem građevinske dozvole.

Upravo dakle, kako to navodi tužena u ovoj pravnoj stvari tužitelj nije povukao zahtjev za izdavanjem građevinske dozvole, u tom pogledu obnova upravnog postupka kako je to gore navedeno u postupku lokacijske dozvole nije okončana, pa u tom pogledu nisu ovlaštene službe tj. djelatnici koji su postupali u upravnom postupku, tako i nadležni organi prilikom usvajanja lokacijske dozvole i regulacionog plana nisu postupili namjerno, a niti krajnjom nepažnjom.

U tom pogledu zaključak prvostepenog suda je proizvoljan, isti je zasnovan na pogrešnom rezonovanju, navodeći „da ukoliko bi tužitelju bila izdata građevinska dozvola, tužitelj da ne bi mogao koristiti dokumentaciju bez opisanih izmjena“ U tom pogledu prvostepeni sud govori pretpostavkama, ako bude izdata građevinska dozvola i. odobrenje za građenje, ali time po mišljenju vijeća ovoga suda prvostepeni sud ulazi u domen nadležnosti rada i donošenja upravnog organa, ali postupak izdavanja građevinske dozvole je posebna postupak, u kojem će tužitelj svakako učestvovati, te će pridonijeti dokumentaciju koja se traži u skladu sa propisima, pa se unaprijed ne može znati kako će i šta će organ zahtijevati u cilju zakonitog dobijanja odobrenja za građenje, a upravo

dostavljena projektna dokumentacija predstavlja solidan osnov i uz odgovarajuće izmjene da tužitelj ostvari građenje objekata kao investitor.

Na osnovu naprijed navedenog vijeća ovoga suda smatra da nadležni organi tužene tj. tužena nije prouzročila štetu tužitelju kako je to navedeno od strane tužitelja izvedenim dokazima, to se radi o pogrešnoj primjeni materijalnog prava koja se ogleda u nepravilnoj primjeni čl.172 ZOO-.a a na osnovu naprijed utvrđenih odlučnih činjenica.

Dakle, valjalo je uvažavanjem žalbe prvostepenu presudu preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev tužitelja imajući u vidu sve okolnosti datog slučaja.

Odluku o troškovima postupka ovaj sud je odnio primjenom odredbe iz člana 397 stav 2 ZPP-a, a prema kojem je dužan kad preinači odluku protiv koje je podnjet pravni lijek odlučiti i o troškovima cijelog postupka. Imajući u vidu sve okolnosti datog slučaja, odredbu iz čl.386.st.2. u vezi sa odredbom iz čl.387., da prilikom odlučivanja koji će se troškovi naknaditi ovaj sud je imajući u vidu sve okolnosti datog slučaja uzimajući u obzir samo troškove koji su bile potrebni, jer su ih imale obje stranke, svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Radi iznijetog, a na osnovu odredbe iz člana 229 stav 1 tačka 4 odlučeno je kao u izreci presude.

Predsjednik vijeća

Vidačak Ozrenka